Ч. 104 (14.002). Львів, субота 20. квітня 1935. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В ЧАСІ СВЯТ! В ЧАСІ СВЯТ!
Гостям приємність, Собі вдоволення придбаєте, коли свої потреби на Вина і інші напитки покриєте в складах
„Народної Торговлі“
де одержите гарантовано природні — правдиво - виноградні
угорські, австрійські, італійські, французькі, грецькі, еспанські, також солодкі десерові
ВИНА по дуже дешевих цінах бо вже від зл. 3·60 за 1 пляшку.
Крім цього питні меди, як боярський і гетьманський.
1405

Позвочна школа високошкільних студій
Український Технічно-Господарський Інститут
при Українській Господарській Академії в Подебрадах — продовжує впис на:
8-семестровий високошкільний економічно-кооперативний відділ, курси українознавства з широкою програмою, фахові курси: бухгальтерії, мов (англійської, німецької, французької), пасічництва, садівництва, перероблення садовини та городини, с. г. рахівництва, громадської агрономії, оброблення шкіри, миловарства, олійництва, радіотехніки, фотографії. Передбачається відкриття й інших курсів.
Навчання провадиться кореспонденційною методою.
Проспекти і програми — безплатно. На першу відповідь прикладати міжнародню поштову марку.
ПОШТОВА АДРЕСА:
Ukrajinsky Technicko-Hospodarsky Institut. Podebrady, Tchecoslovaquie.
1047 8—?

Вибори до повітових рад у Тернопільщині.

В першій половині травня ц. р. відбудуться на території тернопільського воєвідства вибори до повітових рад. Такі вибори в заліщицькому повіті визначено на понеділок 6. травня ц. р. Кожна сільська волость вибирає двох повітових радних, міста до 5 тисяч населення — 2, до 10.000 — 3, до 15.000 — 3 і т. д. найвище 5. Голосують члени волосних або міських рад. Вибрана може бути тільки особа, що мешкає на території даної волости або міста, така, що скінчила 30 літ життя і знає польську мову у слові і письмі.

Протест Німеччини.

ЛЬОНДОН, 19. 4. ПАТ. Райтер повідомляє з Берліна: Британського амбасадора запросили вчора на Вільгельмштрасе, де фон Більов, заступаючи неприсутнього мін. Нойрата, склав острий протест у формі вербальної ноти проти становища В. Британії, яке заняла у Стрезі і в Женеві. Подібний протест склав на руки італійського амбасадора. Фон Більов запитав обох амбасадорів, чи їх уряди, які підписали договір у Льокарно, беруть відповідальність на випадок нападу від Франції так як від Німеччини. Здогадуються, що оба амбасадори дали позитивну відповідь.

Британські міродатні кола оголосили такі вияснення:

У вівторок 16. квітня ц. р. британський амбасадор у Берліні Фіпс офіційно повідомив німецький уряд про заяву В. Британії та Італії у Стрезі, яка потверджувала льокарненський договір. Про цю заяву повідомлено теж бельгійський уряд. У середу 17. квітня ц. р. державний підсекретар Більов запросив амб. Фіпса і висловив здивування німецького уряду з приводу тону і змісту рішення в Женеві. Фон Більов підкреслив, що вона не влекшить німецькому урядові дальших заходів, щоб довести до міжнародного порозуміння, яке започаткувала В. Британія. Британські кола підкреслюють, що демарш фон Більова не мав характеру протесту хочби тому, що В. Британія не могла би приняти протесту проти рішень Ради Ліги.

Райтер повідомляє з Берліна, що італійського амбасадора теж запросили до м-ства закорд. справ. Італійська амбасада заперечує, буцімто італійському амбасадорові фон Більов склав протест.

Договір взаїмної допомоги між Францією і СССР.

ПАРИЖ, 19. 4 ПАТ. З Женеви повідомляють, що ком. Літвінов поїде до Парижа, де вестиме далі переговори у справі договору взаїмної допомоги між Францією та СССР.

Відпруження у литовсько-німецьких відносинах.

ПАРИЖ, 19. 4. ПАТ. Авас повідомляє з Ковна, що німецьке посольство у Ковні від двох днів дає литовським громадянам транзитові візи. Візи на побут у Німеччині дає влада у Берліні. Німецька митна влада в Ейткунах звернула литовській митній владі сконфісковані гроші і товари литовських селян підчас протилитовських маніфестацій у Німеччині. Німецька влада повідомила литовський уряд, що митних урядовців покарали 6 місячною вязницею. Французька преса пояснює ці вістки як відпруження між Німеччиною і Литвою.

Арештування комуністів.

РИГА, 19. 4. ПАТ. З Ковна повідомляють: литовська поліція перевела численні ревізії й арештування комуністів, які поширили в останніх часах свою діяльність.

Димісія болгарського уряду.

Офіціяльний комунікат

СОФІЯ, ПАТ. Болгарська телеграфічна агенція оголосила такий комунікат: Міністер внутр. справ на внесок директора поліції приказав інтернувати на острові св. Анастазії коло міста Бургас колишнього премієра О. Цанкова, колишнього посла Миколу Міямілева і полк. Подкова та групу осіб, між ними: колишнього премієра Георгієва, колишнього шефа його кабінету Василя Каракулова і колишнього директора поліції Начева.

Особи першої групи інтернували тому, що О. Цанков не розвязав своєї політичної народної партії і вів далі діяльність у суперечності постановам декрету з 12. червня 1934 р., яким розвязано всі політичні партії. Таким чином Цанков своєю діяльністю виступив не тільки проти уряду, але проти устрою держави.

Кімона Георгієва і його приятелів інтернували тому, що в білгородськім щоденнику „Правда“ появилась заява проти премієра та інших політичних діячів. Вони нарушили своєю діяльністю постанови згаданого декрету даючи лихий приклад противникам устрою.

З цього приводу міністри: закорд. справ Батолов, справедливости Діков і господарки Молов зголосили димісію. Прем. Златев удався вчора пополудні до короля і повідомив про димісію трьох членів кабінету. По 10 хвилинах покинув палату короля відмовляючи журналістам якихнебудь вияснень. Вечором прем. Златев зголосив королеві димісію цілого кабінету.

РІДНА ШКОЛА БУДУЄ ОСНОВИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МАЙБУТНОСТИ!

Надійна орґанізація.

У 25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА.

Нині, 20-го квітня, починає свої наради V. науковий зїзд українських лікарів і природників у Львові. З нагоди 25-ліття „Українського Лікарського Товариства“ і „Медичної Громади“ вшанують оба товариства цей зїзд святочною академією у салі Музичного Т-ва ім. Лисенка в годині 3-ій пополудне.

Знаємо лікарів тільки тоді, коли недужаємо. Про те, що наші лікарі ведуть організаційну суспільну роботу мало хто знає. У 1910 р. повстало наше перше Руське Товариство Лікарське — як воно тоді звалось. Уже перед тим роком було в межах австро-угорської держави яких 150 лікарів-українців, на жаль і на диво, незорганізованих. Заслугу зорганізування їх має невеличкий гурток основників, передовсім перший ініціятор такої установи д-р Олександер Козакевич.

До війни було це товариство досить немічне, хоч проводив ним такий невтомний громадянин як д-р Евген Озаркевич. Причина — зрозуміла; у Львові, в осередку товариства було за мало наших лікарів. Усеж заходом Товариства виходив півтретя року популярно-науковий місячник „Здоровля“ присвячений гигієнічно-санітарній опіці над нашим народом.

У перших роках по війні загальна депресія не оминула і наших лікарів. Щойно від 1920 р. коли Товариство дало почин до що-тижневих сходин своїх членів і наукових відчитів на них, почалась у ньому живіша діяльність. Діяльність ця йшла у кількох напрямках. Станова організаційна праця мала на меті розбудити та піддтримати свідомість обовязків супроти свого стану. Крім цього кожний виділ Товариства клав окрему вагу на завдання супроти громадянства. Багато у цьому напрямку зробив довголітній голова Товариства д-р Іван Курівець. У висліді Т-во мало останніми роками своїх відпоручників у виділах майже всіх українських наукових, культурних і гуманітарних товариств. До цієї ділянки треба зарахувати ще й акцію для матеріяльної забезпеки вдів і сиріт по членах Т-ва і для допомоги лікарям-новикам, для чого й заснували у 1931 р. кредитову кооперативу Лікарська Самопоміч.

Наукові відчити та реферати читані щотижня на сходинах і що два роки наукові зїзди мають на меті спонукати членів Т-ва піддтримувати контакт із поступом науки. Такий контакт має величезне значіння для лікарів, що не можуть жити у великих осередках наукової праці. Т-во видає науковий чверть-місячник Лікарський Вістник, де поміщує праці своїх членів, реферати чужих журналів і хроніку Т-ва; його дістають усі члени і таким робом не тратять

звязку із Товариством. Слід згадати теж, що Т-во дає прелегентів на всілякі освітні курси.

Члени Т-ва виконують чималу громадянську працю в українських гуманітарних і виховних товариствах як лікарі, крім цього підносять стан здоровля нашого загалу, даючи почин до засновин таких товариств як Гігієнічне Товариство, Українська Рада Суспільного Здоровля та інших.

Українське Лікарське Т-во має тепер 290 звичайних членів, 20 членів-кореспондентів і три філії: у Коломиї, Перемишлі і Станиславові. За тих останніх 25 літ, незвичайно тяжких для нашого громадянства, У. Л. Т. може похвалитись великими успіхами. Лікарі належали в нас віддавна до найактивніших та найбільше свідомих своїх великих завдань громадян, поступових, характерних і завдяки самій своїй професії — найбільше незалежних.

Українське Лікарське Товариство не тільки дбає за здоровля нації, але і само побудоване на здорових основах. У його ювилейний день слід йому скласти побажання, щоби воно і надалі розвивалось у такому самому темпі і щоби воно могло стати прикладом для інших наших станових товариств. Коли інші фахові товариства зможуть у нас почванитись подібними вислідами праці як Українське Лікарське Товариство, тоді наша нація докаже, що вона направду має багато конструктивного організаційного хисту та енергії, як підвалин кращої майбутности.

Знову ізоляція Німеччини.

Безпосередньо зі Стрези переїхали західні дипльомати до Женеви на надзвичайну сесію Ради Ліґи Націй, скликану на домагання Франції для полагоди її відклику в справі загальної німецької військової служби. І ось, та сесія несподівано закінчилася актом, який створює в Европі нову ситуацію: ставить Німеччину у примусове положення — або проковтнути справді надзвичайно з морального боку прикру „адмоніцію", рівнозначну з національною образою, або самій завернути до стану ізольованости і витрівати у тому стані так довго, поки Франція та ввесь відремонтований фронт не змінять засадничого підходу до справи співпраці з нею.

Женевська несподіванка полягає у тому, що у Стрезі прийняли найважнішу постанову — про потребу дальших переговорів з Німеччиною. Ясно, що така постанова пересуджує теж тон відношення до німецьких справ. Тому льогічною була делікатна стилізація осуду німецьких зброєнь, як одностороннього акту, включення цієї справи до загальної проблеми розброєння і постанова про дальше ведення розбройних заходів у напрямку — припинення зброєневих перегонів. Таке розмірно стримане становище великодержав у Стрезі казало припускати, що у Женеві дебата над французьким відкликом скінчиться якоюсь резолюцією, яка буде докладно рахуватися зі словами, щоб даючи сатисфакцію Франції, такій перечуленій на пункті німецької небезпеки, одночасно не відштовхнути Німеччини зперед воріт Ліґи: адже після переведення свого дозброєння фактично ніщо не стоїть Німеччині на перешкоді вернутися до Ліґи Націй і в той спосіб автоматично ввійти до тієї „міжнародньої співпраці", про яку стільки говорить англійський дипльоматичний світ. Тимчасом Рада Ліґи прийняла резолюцію, яка і змістом своїм, і скількістю отриманих голосів і процедурою переведення вдарила по Німеччині найболючіше, як тільки можна було.

Отже передовсім французький представник, мін. Ляваль, зголосив резолюцію на самому вступі нарад, як перший промовець у дискусії, — всупереч дотеперішньому звичаєві, щоб резолюція явилась вислідом всієї дискусії і віддзеркалювала погляди всіх учасників. Таким робом Франція поставила Ліґу перед доконаний факт, відкидаючи згори можливість компромісового тексту. В дискусії, що правда, розлягались голоси не дуже однозгучні з французьким гострим протинімецьким тоном, — належав туди м. ін. голос польського міністра Бека. А проте в голосуванні всі одноголосно підтримали французьку резолюцію, з виїмком одної Данії, яка стрималась від голосування. Щож торкається самої резолюції, то вона не тільки якнайгостріше осуджує даний німецький розпорядок про загальну військову службу, але просто підтримує стару версайську тезу про Німеччину, як єдиного винуватця воєнного заколоту, воєнного ферменту в Европі. До того спеціяльно образливим для Німеччини був виступ Літвінова, що використав нагоду відіграти комедію оборонця ненарушности всяких трактатів, оборонця Ліґи Націй та прокуратора Німеччини. Він, представник держави, побудованої на тезі світової революції і нехтування всіх буржуазійних „пересудів", з емфазою виголошував теорії, кому можна признати військову рівноправність та кому не слід її признавати, і разом з мілітаристичною Францією дискредитував перед опінією світа Німеччину!

Річ ясна, що таке женевське видовище мусіло до краю обурити німців. Тон німецької преси вказує, що Німеччина потрактувала останнє засідання Ради Ліґи не як тактичний маневр, але як нову образу. Коли ввесь націонал-соціялістичний рух ішов під гаслом оборони й реабілітації німецького імени, споганеного у Версалі закидом єдиної воєнної вини, — то повторювання нині подібного закиду офіціяльно у найвищій міжнародній установі мусить не тільки всіх прихильників нинішнього німецького режіму, але взагалі всіх німців, (що ще не запродались III. Інтернаціоналові) надзвичайно дратувати.

Виринає питання: як конкретно поведеться Німеччина і як дальше виглядатиме англійське посередництво? Чи антантські великодержави, зокрема Анґлія, зроблять тепер з черги якийсь відворот і будуть старатися чимось злагіднити препогане враження, викликане в Берліні буйдючною резолюцією, чи будуть намагатися послідовно Німеччину морально ломити? Чи тайна анґлійська дипльоматія справді залишила Німеччині якусь „фіртку до Ліґи", чи може слова Мекдональда про обовязок німців „міжнародньо співпрацювати" — це тільки черговий пробний бальон?

Ворожбицтво у політиці, це неприємна річ. Краще реєструвати факти і зазначувати їх льогічні можливості. До одної з тих можливостей належить щораз частіше пропаґована німецькою пресою думка про свідомий наворот Німеччини до стадії ізоляції. Постанова приступити до східнього пакту у його відповідній змодифікованій формі, подана до відома анґлійському амбасадорові в Берліні вже підчас нарад у Стрезі, була перемогою тої німецької течії, яка міжнародньої ізоляції не хоче. Можливо, що тепер верх візьме друга течія. В усякому разі на таку можливість німці пляново приготовляються. При всіх бойкотах і всій нагінці, яку стрічає німецький промисл у широкому світі, Німеччина зрівноважила свій фінансовий і торговельний біляс і працює на всіх ділянках під гаслом самовистарчальности. Недавно ми читали, що плян харчів і сирівців запевнює Німеччині самовистарчальність на три роки. Знаємо теж, що період ізоляції від моменту виступу з Ліґи Націй Німеччина використала для відбудови своєї військової сили на суші, морі і в повітрі та для консолідації устрою і режіму. Тому можна не дивуватися пропаґаторам ідеї перещіпити на німецький ґрунт гордовиту анґлійську тезу про „сплендід айзолейшен".

Остання женевська сесія це безперечно чергова програна німецької дипльоматії, — дипльоматами німці завжди були поганими. Але чи в даному випадку ця програна є виграною миру, миру побудованого на тривкіших основах ніж армії і насильство, прикрите пацифістичним плащиком — це питання, на яке відповідь дасть може буть вже недалека будучність.

Д-Р М. КОЗИЦЬКИЙ.

Творчі сили фільософії.

Дві ідеї вийшли з людиною за ворота утраченого раю і провадять людство впродовж цілого шляху історії: ідея пізнання правди і ідея безсмертности. А що обі ті мрії далекі від нашої життєвої дійсности, то шукаємо забуття в їхніх протилежностях: в омані і хвилині.

Але пянливий чар тих двох химер не в силі втишити в нашій свідомости туги до пізнання правдвої дійсности, якоїнебудь, сумної чи радісної і вгасити наше прагнення опертися перелетній тимчасовости хвилини. Так заплутані в суперечности матерії і духа тривожно глядимо в гущавину життя, в якому шукаємо блиску циганських очей, що відчиталиб на нашій простягнутій долоні лінії нашої долі і будучности.

Тимчасом літа ідуть, життя не архітектура, — воно не стоїть, а пливе як музика, аж вкінці з невблаганим часом невідхильно проминає творча свіжість наших сил і нам пережитим і зубожілим лишається тільки згадка про „юні дні, дні весни". Починаємо жити опоминами, а в тих опоминах, волочаться за нами всі наші пережиті літа і розвивають перед нами знов померклого павутиння, що колись золотими струнами простягалося в мерехтливу даль нашого майбуття, а на яких потім наше життя виґравало свої предивні мельодії. І починає нам відкриватися справжня правда життя, сумна і безвихідна: все йде, все минає...

Тоді вперше починаємо фільософувати. У холодній лябораторії нашого інтелекту розглядаємося за ліком, щоб перед палючим квасом розуму рятувати те все, чим ми досі жили, що безмежно любили, від чого непопусливо перед нами світ блистів таємним і призивним чаром, мов вогка сиява розмріяних очей.

Тоді в проваллях душі зарисовується перед нашою свідомістю болісне питання: чому починають меркнути і старітися разом з нами ті ясні і світлі думки й ідеї, які колись горіли на обріях нашої молодости, чому життя починає розкривати свою подвійну льоґіку і кожну правду, яка лягла в глибінь нашої душі, починає ріжнобічно розколювати на більше частинних правд, відмінних і собі суперечних? Яку вартість мають ті приманливі видіння, блискучі замисли і ті величні ідеї, які були для цілого нашого життя маґічним семафором; яка є правда, безумна чи доцільна і чим є той світ, над якого видовищем уже старий Геракліт проливав свої сльози і не якому, як казав батько медицини Гіппократ усе помішане: божеське і людське або якби ми його тепер поправили: божеське і діявольське?

Усеж не тільки чоловік, але цілі покоління і народи посуваються по шляху історії, задивлені в мерехтливе сяйво ідей і гинуть, коли вже не можуть в далині свого істнування доглянути якогось дороговказу, що взивав би їх у дальшу „мандрівку століть". Ціла історія людства, це поправді не реєстр королів і їхніх виграних чи програних боїв, а людська поема непомірних зусиль і змагань, повних перемог і тимчасових знемог у боротьбі за здійснення тих усіх думок і ідей, що горіли на обріях кожної доби, що хвилювали до глибини духове плесо кожного покоління і в його душі напинали вітрила назустріч новому майбутньому.

Історія це черґування щораз свіжіших і більше потенціональних у силі своїй народів, повних внутрішнього неспокою і вижидання, що відкривають нові ідеї, беруть на себе історичну місію їх здійснення і тим виповняють своє буття.

Саме фізичне істнування хочби і найчисленнішого народу не залишає в історії жадного сліду, коли в констеляції духа факт його істнування не палає ніяким світлом.

На невеличкій території малий, грецький нарід перший запалав безкорисною любовю до ідеалу правди і до чистого пізнання відвічного порядку річей. І тоді він створив методи думання, заложив незрушні основи знання і укріпив дисципліну духа, що і досі є елементами поступу европейської культури.

Але діло грецького ґенія не є завершеним осягом призначення людського духа в історії. Кожна доба має свою свіжу проблему, над якої розвязкою томиться її покоління. І коли якась проблема вже здійснена і з нею вже не треба змагатись, то з хвилиною її розвязки вона стає мертва і тим самим вже не всилі оживити людського духа. Колиж в історії є деякі ніби розвязані, мертві проблеми, які все ще подають знак життя так, що їх треба добивати, то це є доказом, що вони ще добре живі і як такі, стоять за ввесь зріст, нерозвязані перед нами.

Нпр. від віків деякі історики фільософії ломлять собі голову над вартістю фільософічного думання, при чому стараються себе та інших переконати, що дійсна фільософія є неможлива, що вона є тільки безплідною і пустою грою спорожних абстрактних понять. Але самі ті незмірно повторювані намагання позбутися фільософії промовляють за її живучістю і вартістю, при чому треба за Аристотелем пригадати, що вже самі зусилля доказати неможливість фільософії є нічим іншим, тільки самою фільософією. І саме фільософія займається тими всіми невтишними і вічно недобитими проблемами, які щораз оживають на овиді людського духа і непокоять його, хоч їх людство в деяких моментах історії вважало за поладнані і безповоротно відкинені.

(Д. б.)

Жахливі образки з голодної Яворівщини.

(Від нашого кореспондента).

I

Голод — це явище дивне й повне страхіть. Одні люди знають його з Гамсунового роману „Голод", інші знають його з часів війни — з фронту й таборів, та мало мабуть людей знає, що це таке голод тисячів населення, голод, що навістив цілий повіт, що загорнув у свою сість й густими очками не лише всю сільську бідноту, що її так багато усюди, але **загорнув поголовно все населення:** і так зв. халупників і господарів, старих і дітвору, ба навіть худобу.

Всюди по наших галицьких селах знають „переднівок", знають нужду, велику нужду, знають її в Яворівщині більше ніж в інших околицях, але **переднівок навіть найтяжчий — це ще не голод!** Навіть підчас найтяжчого переднівку може бідніший заробити зерна чи бараболь, може взяти на відробок, може позичити. вкінці може випросити чи попросту вижебрати. Але тепер, коли навіть кільканацятьморгові господарі не мають дрібки зерна на хліб, коли вони **вже забули смак хліба,** то чим має жити, що може випросити — звичайний сільський бідняк, що творить 90 проц. яворівського села?...

Як удова лишає в хаті кількоро дітей попухлих з голоду і, сплакуючи з жалю та сорому, йде по селі з витягненою рукою просити їсти й під вечір приносить... **аж чотири бараболі,** то це вже не переднівок, **це голод!**

II.

І цей голод витискає своє пятно на житті цілого повіту. Населення випродує остатки дробу, безріг і рогатої худоби. З того користають торговці, купуючи те все по дуже низьких цінах. Зрештою худоба з браку паші є крайно винужденіла. Шкіра й кости! Коні гинуть, часто в дорозі на фірманці. Паша сильно подорожіла.

Майже кожного дня під вечір збираються на ринку в Яворові гурти людей зі сіл, що фірами виїздять „у світ" шукати для себе і для своїх родин рятунку перед голодом. Це переважно молодь — дівчата й парубки. Їдуть у невідоме! Першою їх стацією є Львів. Там сподіваються найти працю і хліб. Та чи знайдуть? Так багато тепер усюди рук до праці і так мало праці!...

Замкнена еміграція за кордон, та голод витворив нову форму еміграції. Ось під муром на вулиці присів якийсь змарнілий старець з порожнім мішком. Відпочиває. Іде в перемишлянський повіт. Звідтам мав жінку. Іде до її кревних, може в них заратується чверткою бараболь. Далека це дорога на старі ноги, але мусить іти, бо дома голод. Син і невістка безрадні, а дрібні внуки в голоді. Для них то рішився безсилий дідусь на таку велику й важку дорогу.

Та не він один пустився на таку „еміграцію". Ось іде й жінка-селянка в камінецький повіт. Іде до своїх родичів за запомогою. Кінь у дома згинув, діти голодні, чоловік з голоду й жалю занедужав. Сказала чоловікові, що піде до своїх родичів за допомогою. Скричав на неї: „Згину, а ніде не йди!" Стидно й досадно йому, працьовитому господареві, просити запомоги навіть у кревних. Жінка не послухала. Здала дім на опіку сусідам і сама таки пішла до родичів просити запомоги на харч і на засів.

І багато таких „еміґрантів" снується дорогами з повіту на всі сторони світу. Змарнілі, заболочені, з тим пятном понурої апатії, що огорнула голодні села Яворівщини, тягнуться ті нещасні останками сил „у світ" за хлібом, за бараболею, що в їх поняттю набрала вже значіння якогось безцінного скарбу, якогось чудодійного дорогого ліку.

III.

Голод змушує людей теж до ріжних „винаходів". Старі люди в Яворівщині тямлять один голод. Тоді люди їли лободу, стріхи зривали й перемолочували, черепахи з рік їли. Цілі гурти покидали села, йшли над ріки й потоки, вибирали з води черепахи, здирали скорупу, а мясо припікали на вогні й зараз їли. Так над водами жовали й ночували, доки старчило черепах.

Так було перед кількадесяти роками. Чи й тепер до того дійде?...

Покищо голод навчив у нас людей іншої „штуки".

Оповідав мені раз один старий селянин таке: За Австрії при війську був він „горністом"-сурмачем, а що мав добрий апетит, то ніколи не був ситий жовнірським пайком. Але маючи постійно порожній живіт, не міг добре дути в сурму, тому радив собі так, що їв грудку цукру за крейцар, яку попивав двома-трьома їдунками води. На хліб не мав грошей. Щойно так наповнивши живіт, міг сурмити. Отже подібно „відживляється" багато родин і в Яворівщині, лише що цукор заступають бараболею. Крають бараболю на тонесенькі пластинки, пражать на кухні і „хрупають". Цей яворівський „пражінь" спричинює спрагу, тому попивають його великою скількістю води, що гасить спрагу й виповнює живіт. Кілька бараболь вистарчить на цілу сімю. Та як виглядає ця сімя по двох-трьох тижнях такого „харчу" — це інша річ!...

В одному селі вже щезають собаки й коти. Люди підозрівають, що їх вбиває на мясо один селянин. Свідками цього не стверджено.

IV.

Найгрізніший сопутник голоду — **тиф проявився в повіті з невиданою досі силою.** В Брухналі є 17 занедужань, тиф щойно розвивається, в Мосбергу — 4 випадки, в присілку Ліс (належить до Вільшаниці) тиф розвивається, в Новім Яжеві тиф розвивається, у Вербянах і на присілку Запуст тиф розвивається, а в Тростянці **— 76 занедужань на тиф!** Це село здається здобуло рекорд у цілій державі. Сумний рекорд! Зрозуміло, що не всі хворі виздоровлюють. Є смертні випадки.

Поданий вище „білянс" далеко неповний, бо з ріжних причин годі уявнити кожний випадок занедужання. Населення з несвідомости таїть, як у родині хто має „горячку", бо боїться опечатання дому, або й замкнення села. Така примусова ізоляція унеможливила би добування харчів. Друга причина та, що санітарний персонал, який працює в селах загрожених тифом, є кількостево за малий, щоби міг вчас викрити кожне занедужання. Ціла санітарна акція ведеться під проводом повітового лікаря — д-ра П. Радла, який справді з великим самопожертвуванням віддався тій праці. У повіті функціонує дві движимі санітарні кольони з дезинфекторами й ваннами, переводячи поголовно дезинфекцію мешкань і населення. Та ці всі заходи не всилі опанувати положення. Крім пятнистого тифу трапляються вже занедужання, що своїми симптомами подібні до червінки. Одна біда тягне за собою другу!

V.

Та все вище сказане ще не вичерпало тих понурих красок, що ними так обильно розмальована тепер Яворівщина. Зміст трагедії збільшає весна, що вже зійшла на землю. Голод і тиф це тільки дві дії тої страшної трагедії. Третя — це весна й брак насіння на засів.

І не рільник оре плугом скибу, але важка жура оре глибокі борозни на чолі рільника. Він знає, чого потребує його земля на весну, він чує, що його **земля голодна насіння** — і ломить руки. Цей голод рідної нивки відчуває він може більше, як свій власний, як голод своїх дітей, — та щож?...

А над тим усім, над селами й полями світить, як усе, тепле весняне сонечко й приспішує весну. Жорстоке сонце! Немов глумиться з рільника!

Сотки селян щоденно товпляться по касах у Яворові, по ріжних урядах, стараючися про запомогу чи позичку на весняні засіви. Староство видало 4 вагони збіжа й 16 ваґонів бараболь. Замало! Не кілька, а кількасот ваґонів треба! Повітовий комітет допомоги одержав з Центробанку десять тисяч золотих на дешевий кредит на весняні засіви. Ці гроші розділено через Українбанк „Народний Дім" в Яворові між сільські кредитівки виключно на дрібні засівні позички. Ця засівна позичка всякла, як

крапля води в пісок. Районова Молочарня в Яворові роздала між членів і доставців 3 ваґони грису на відживлення худоби і 5 ваґонів бараболі на садження та майже ваґон насіння пашних ростин. Р. Молочарня в Молошковичах роздала вагон грису й два ваґони бараболь. Це все одержали члени й доставці титулом зачету на молоко.

А весна квапиться й підганяє до засіву. Люди випродують, що лише можуть. На ринку в Яворові побачите селянина, як продає родинну святість — коралі, що ними від непамятних літ вінує мати свою доню, побачите також селянина, як продає спідницю, або блюзу з жінки чи дочки, продає якісь старі холяви від чобіт... І пізнати по нім та по його „кразмі", що „боєм" здобув його від родини, або в тайні перед нею виніс це на продаж. Жінки попросту за безцін випродують полотна.

А корець бараболь коштує 6 зол., корець вівса 20 зол., та ще йде в гору. Багато загонів лишиться необсіяних. Що буде на слідуючий рік?...

VI.

Повітовий Комітет допомоги голодним роздав уже 75 сотнарів харчів (мука й пенцак). Уладив також харчування дітей в 16-ох місцевостях. У кожнім такім харчевім осередку одержує одноразово денно харч 50 до 80 дітей. Одержують бараболю на юшку, пенцак, клюски, хліб. Це переважно діти дошкільного віку. По деяких школах одержує частина дітей харч з допомоги старостсва. Перед Великоднем зможе Повітовий Комітет роздати ще ваґон муки й дарованих Центросоюзом 500 кг. ковбаси. Маслосоюз крім значної готівки призначив виключно для дітей 2.000 л. молока, які видасть впродовж трьох місяців. Завдяки цьому зможе Пов. Комітет заложити нові харчеві осередки для дітей та поширити істнуючі.

Крім Митрополита Шептицького й епископа Коциловського, що дали більшу грошеву допомогу, поспішили з видатною допомогою також усі краєві кооперативні організації, як також повітові кооперативні осередки й поодинокі громадяни. І кооперативна фабрика паперців „Калина" прислала на днях, як мене поінформовано в Комітеті, квоту 500 зол.! Дуже це значний дар. Чоловікові мимохіть насувається гадка, скільки то ще ріжних кооперативних фабрик могло би в краю повстати й яку велику поміч принесли би вони населенню в хвилину потреби.

Всі датки з краю Повітовий Комітет уживає дуже раціонально, закуповує за них найконечніші харчеві продукти й розділює їх при помочі сільських роздільчих комітетів між найбільше потребуючих. Повітовий Комітет має на увазі передовсім дітей і для них то повинно українське громадянство цілого краю не забути про „писанку".

Яворівщина тепер потребує помочі від краю, а прийде час і нагода, то віддасть її з відсотками. Ми того певні. **Н.**

Українці на другому конґресі „Апсат".

В днях 13. до 15. ц. м. відбувся в Лювені другий з черги конґрес „Ансат-а" (Університетське Католицьке Товариство для Помочі Місіям") під проводом ректора університету Мґр. Ляденца та епископів Бельґії. Офіціяльним делеґатом українських студентів був А. Кішка, який виголосив на відкриттю привіт. На конґресі підмічувалося численну приявність українських студентів, що студіюють в Лювені. У вечорі на банкеті співав український хор під проводом студ. Обушкевича.

Ні одного сотика не позичать Европі.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. Сен. Бораг склав у сенаті проект закону, який забороняє давати позички державам і приватним особам поза Америкою. Сен. Бораг мотивує свій внесок тим, що кожний позичений сотик Европі піде на воєнні цілі. Проект розглянула вже комісія закордонних справ сенату. Він передбачує за нарушення цього закону кару до 10 років вязниці і гривну. Проект закону не забороняє заключувати договори у справі істнуючих уже довгів.

Новий ґубернатор Мемеля.

РИГА, 19. 4. ПАТ. Новопризначений ґубернатор мемельського краю Куркавскас почав урядувати. Німецька опозиційна фракція мемельського соймику намагалась уладити демонстрацію на знак протесту проти ненормальних умовин політичного життя, до якого довели розпорядки литовської влади. Засідання соймику не відбулось тому, що члени литовської фракції не прийшли на засідання.

ПРАВНІ ІНФОРМАЦІЇ.

Закон про сплату податкових залеглостей.

У „Деннику Законів" ч. 29. оголошено розпорядок міністерства скарбу з 15. квітня ц. р. про сплату податкових залеглостей. Змінений закон обовязує від 15. квітня ц. р.

ДО ЯКИХ ПОДАТКІВ ВІДНОСЯТЬСЯ ПОЛЕКШІ.

На основі згаданого розпорядку відповідна влада (міністри: скарбу, внутрішніх справ і суспільної опіки або підлеглі їм уряди) може **відписувати заплату, розкладати на сплати і відписувати частинно або зовсім такі державні податки** з усіми державними, самоуправними додатками і додатками для деяких публично-правних установ, а саме: ґрунтовий, від нерухомостей, від будівельних площ, промисловий, доходовий, маєтковий, від капіталів і рент, від помешкань, від електричної енергії, від убою (різні), надзвичайного податку від деяких професійних занять, військовий, від спадків і даровин та надзвичайної маєткової і лісової данини.

Ці полекші вже на основі самого закону (без вношення прохань до відповідної влади) мають: фізичні особи, непереобрані спадки та явні спілки. З полекш не можуть користати ті платники податків, проти яких ведеться слідство за нарушення законів і за що передбачує закон кару арешту або вязниці.

Особи, які не користають з полекш, можуть внести до міністерства скарбу за посередництвом відповідної скарбової влади умотивовані прохання і таким чином виєднати полекші.

ВІДПИСАНІ ПОДАТКОВІ ЗАЛЕГЛОСТИ.

Половину залеглого податку зперед 1. квітня 1933 р. відпишуть тому платникові, який у 1934/35 році заплатив бодай квоту, яка відповідає рівновартости цілого довжного податку (нпр. ґрунтового); загальна сума цього податку з дня 31. березня 1935 р. у порівнянні зі загальною сумою довгу з 31. березня 1933 р.: не збільшилась або зменшилась найбільше на 25 прц. Колиж сума залеглого (нпр. ґрунтового) податку меншилась більше ніж на 25 відс. **тоді відписують довжникові цілу залеглість цього податку зперед 1. квітня 1933 р.**

При устійненні рівновартости вплат на податок береться під увагу не тільки грошеві вплати, але також чинитьби в натурі (нпр. заплата за ширварки) і цінними паперами, якими можна сплачувати податок.

ВІДСУНЕННЯ ЗАЛЕГЛОСТИ НА ТРИ РОКИ.

Коли по відписанні довгу за податок залишається всеж таки ще залегла квота податку зперед 1. квітня 1933 р. і з 1933/34 р. — заплату цієї квоти відсувається **до 31. березня 1938,** але під умовиною, що платник буде платити добровільно податок в роках 1935, 1936, 1937 і 1938. Якщо платник не буде платити кожночасно визначеного податку, тоді мусить **заплатити залеглий податок з відсотками від 1. квітня 1934 р.** і тратить права до дальших полекш.

ПОСТУПНЕВЕ ЗМЕНШУВАННЯ ПОДАТКОВИХ ЗАЛЕГЛОСТЕЙ.

Платникові, який заплатив податок у 1934/5 або заплатить до 1. червня (селяни до 1. вересня) — **тоді відпишуть йому 10 прц. залеглостей**, незалежно від згаданого одноразового відписання.

Якщо платник заплатить добровільно податок у 1935/36 році, тоді **відпишуть йому 15 відс. податкових залеглостей**. Якщо заплатить податок в 1936/37 — тоді **відпишуть йому 20 відс. залеглих податків**; за заплату податку в 1937/8 — **відпишуть 28 відс.** податкових залеглостей.

Право до відписання податкових залеглостей у поодиноких буджетових роках матимуть ті платники, які мали це право в попереднім році. Відповідна влада буде відписувати податкові залеглости в останнім дні кожного буджетового року. Відсотки і полекшеві відсотки від податкових залеглостей відписується від дня їх повстання до 31. березня 1934 р. Крім того платники не будуть платити відсотків тоді, коли влада відложить сплату податкових залеглостей.

Платник, який в 1934/35 не заплатив цілого податку, користає з полекш тоді, коли решту податку стягне влада екзекуцією або добровільно заплатить найдальше до 1. квітня 1935, селяни до 1. вересня 1935 р.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОЛЕКШІ І СПЛАТА ПОДАТКУ ОБЛІҐАЦІЯМИ.

Якщо платник сплачує податкові залеглости в речинці, до якого влада відложила заплату, тоді відповідна влада **зачислює вплачених у 1935/36 р. 100 зол. за 250 зол., у 1936-37 р. 100 зол. за 200 зол., у 1937-38 р. — 100 зол. за 150 зол.** і на таку квоту податкові залеглости розмірно зменшуються. Крім того влада відписує відсотки від заплачених таким чином податкових залеглостей.

Податкові залеглости може платник сплачувати грішми або обліґаціями: 6 прц. внутрішньої (народової) позички і 5 прц. конверсійної позички з 1924 р.

Присилайте передплату!

Рівноправність Австрії.

ВІДЕНЬ, 19. 4. ПАТ. Віденське Кореспонденційне Бюро поміщує заяву міністра закордонних справ Берґер-Вальденеґа. Міністер вернувши з Женеви заявив, що підчас розмов у Женеві на тему середньо-европейського договору безпеки ствердив, що зацікавлені у цій справі держави хочуть здійснити це діло. До цієї справи ставляться дуже поважно і з доброю волею. Ініціятиву Мусолінія скликати до Риму конференцію всіх учасників того пакту, Австрія радо повитала. Питання ревізії нестерпної для Австрії мілітарної ситуації прихильно розглядали у Стрезі.

Зовсім корисні вислідн цієї наради є у 6-ій точці комунікату, що його проголосили у Стрезі. Міністер висловив переконання, що Австрії теж признають рівноправність зброєнь. Тому, що середньо-европейський пакт безпеки заверпиуть у Римі при співучасти австрійського уряду, Австрія без ніяких договорів добуде повну рівноправність у зброєннях.

Ізоля Белля.

Рим, 15. квітня 1935.

Давно вже не було такого неясного настрою в політиці великих і менших держав Европи, як за останні три дні перед збором трьох потуг у Стрезі, в Ізоля Белля, над темногранатним плесом озера Ляґо Маджіоре.

Адже й тут у Римі, де помічався зрівноважений супокій, останні дні перед Стрезою розгорячили уми, розворушили, так звану, публичну опінію. Вся преса Італії, передовсім римська, в одно била: супроти становища Німеччини всі три потуги мусять станути одностайним фронтом і втримати мир, бо інакше — горе! І то в одній статті про ту одностайність згадувалося декільки разів. Між рядками можна було вичитати гострий докір у сторону Анґлії за її „пробування" тоді, як треба діяти рішучо, сміло, без вагань і створити ясну співпрацю на сьогодні та на завтра.

Сучасно політика Італії сказала для добра свого краю забути за свої давні виступи проти версайського трактату, за ревізіонізмом, за експансією і виступити в пресі з закидами проти Німеччини, що вона рве версайський трактат, що вона розвязавши одну справу на свою користь береться зараз за другу і то по лінії експансії. З притиском зазначували, що „німецька політика вся просякнута антиросійським духом". В успіх нарад у Стрезі не дуже вірили: про що говорять дві авторитетні статті в „Іль Пópольо д'Італія" з 3. і 12. квітня ц. р. А в другій іронічний у сторону Анґлії натяк, що й наради в Стрезі будуть „пробні".

Такі були настрої в Римі в останніх днях перед Стрезою. У західних державах замісць згоди перед східною небезпекою, розгнювалася боротьба за впливи в майбутній політиці Европи, а з тим, ще важливіше, за рівновагу такого народу як Франція.

*

Після Стрези прийшло втихомирення. В пресі прориваються і радісні голоси. Дуже вперто зазначується солідарність трьох потуг. Забувають про те, що ще днів тому кілька докоряли Анґлії за її окремішність у політиці і пишуть, що Стреза „заперечує всім поголоскам, про те, що Анґлія відлучалась від політики двох европейських потуг", себто від Франції та Італії. Правда, пишуть, що ця „Солідарність трьох потуг не має ніякого характеру спрямування свого єдиного фронту проти, якоїб це не було, іншої країни. Щоб сказати ясно, ця солідарність не думає ізолювати Німеччину, а ще менше на неї нападати". Говорючи про сьогоднішнє надзвичайне засідання Союзу Народів, „Іль Джорнале д'Італія", з якого тут наводимо ці фрази, всеж не вагається сказати: „Не можна сумніватися, що єдність трьох потуг матиме глибокі впливи на остаточні постанови в Женеві". Хібаж не вичуваєте сумніву в ту єдність?

На першу вістку про згоду Німеччини підписати східний пакт ненападу без взаємної допомоги, римські часописи вдарили у дзвін перемоги. Інша справа, що не дуже сподобалося Італії те, що Німеччина навіть про такий пакт з Литвою не хоче чути нічого. Що більше: на цю тему „Іль Месаджеро" з 14-го ц. м. широко розписується про пляни Німеччини захопити Мемель і віддати його Польщі, а за це Польща відступилаб Данціґ і частину Помороя. Потім Польща помоглаб окружити Чехію, через „аншлюс", за це дісталаби Тешин і через Карпати малаб границю з Мадярщиною. Стільки „Іль Месаджеро"

Сьогодні вже холодніше осуджують факт згоди Німеччини приступити до східного пакту. Тут нема чого тратити часу над роздумуванням про причину цієї постанови, — каже згадана „Іль Джорнале д'Італія". „Хотілосяб бажати, щоб це була перша ознака повороту Німеччини до співпраці. Але це бажання нехай буде висказане з обережністю". Що до Австрії, то „Італія в ній не шукає нічого для себе: ні оборони своїх кордонів, добре забезпечених на Бреннері, ні ніякого упривілеєного становища". Ці слова дуже характеристичні для доповнення картини сьогоднішньої політики Італії. Щож до конференції держав Малої Антанти і інших, яка відбудеться 20. травня у Римі і протягнеться 10 днів, покищо мало говорять. Чи Німеччина візьме участь у ній теж іще тут не знають.

Кажуть, що зібрання у Стрезі, це за останніх пятнацять років найважніша подія. „Це початок нової доби" — пише В. Ґайда в згаданому щоденнику. Може хтось і вірить у це — нам трудно.

Тихе, леґітливе плесо озера Ляґо Маджіоре, де так глибоко відбивається глибінь тутешнього неба, не вплинуло на втихомирення боротьби за впливи в европейській політиці. Як Флянден бере на руки італійські діти, фотоґрафується з ними, то це лише на те, щоб подратувати зрівноваженого анґлійця й пустити дещо демаґоґічного вітру в очі народам Франції, Італії, мовляв: нас уже ніяка міць не розєднає!

Кріза політична Европи тріває дальше.

І пригадуємо собі щиру фразу одного чужинця:

— Вам, українцям, краще, якщо політична кріза в Европі затягнеться на довше...

З цього виходило те, чого він не міг ясно сказати: що ні Стреза, ні Женева, ні Рим не розвяжуть іще сучасної політичної крізи. Вона розвяжеться гостріше й болючіше.

М. Зазамський

ЗА ВИДАЧУ СЕН. КОРФАНТОГО.

ВАРШАВА, 19. 4. ПАТ. До маршала сенату вплинуло нині внесення міністра справедливости в справі видачі судам сен. Войтіха Корфантого, якому закидають ошуканства більше як на 19.000 зол.

Всі навчаймося своєї літературної мови!

Хто хоче навчитись доброї української літературної мови,
ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1935 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА"

присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею: в Европі 9 зл., поза Европою 2 амер. доляри. Зразкове число 50 сот. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації:
Warszawa IV., ul. Stalowa 25 m. 10.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРНА МОВА!

Площа Бема. Доїзд трамваями 1, 2, 3, 5, 8. Тільки короткий час у Львові
Атракція Великодних Свят! **Премієра** в неділю 21. ц. м. в год. 4·30 і 8·15 веч

Відкриття цирку Станєвських

Нова ревеляційна, дотепер у Львові небувала програма атракцій.
Гарна англійка, таємна MISS OKULTA??? — MAIS мотоцикліст на дроті — та 20 феноменальних точок програми.

Культурно-освітня праця „Учительської Громади" в Рогатині 1934-35.

Вже третій рік „Учительська Громада" в Рогатині веде освітню працю, влаштовуючи в осінній і зимовій порі наукові та популярно-наукові виклади. Перші призначені для рогатинської інтелігенції, другі для міщанства Рогатина та селянства довколичних сіл. Популярно-наукові реферати стягають багато слухачів від 200—300. Це зовсім зрозуміле: реферати виголошують фахівці і то все на актуальні теми, до тогож кожний реферат ілюструють світляними образами, при помочі епідіяскопу. Перед рефератом, член „Учительської Громади" виголошує ще „живий часопис", в якому подає актуальні вісти з останнього тижня: з українського життя, важніші події економічні, політичні, спортові, та інші.

Наукові виклади відбувалися що два тижні в суботи, а в останньому місяці що тижня. Участь інтелігенції спочатку слаба, а потім зросла так, що треба було переходити до великої руханкової залі. Зацікавлення велике. В останньому сезоні виголошено такі реферати:

О. Бачинський: М. Грушевський як громадянин; І. Вербяний: Нові погляди на рослину; д-р Гр. Дмитрів: Враження з Парижа; Ю. Каменецький: Нішие про алькоогльне питання; Ю. Каменецький: Політичний устрій сучасних держав; Ю. Каменецький: М. Грушевський як історик; Д. Козій: На межі науки й метафізики; Д. Козій: М. Грушевський як історик літератури; о. Й. Скрутень: Психоаналіза Фройда; о. Й. Скрутень: Конгрес істориків у Варшаві 1933. р. та візантологів у Софії 1934. р.: Враження з подорожі по Болгарії, Румунії та Чехословаччині; М. Угрин: Практичні проблеми української мови.

В осінному і зимовому сезоні виголошено такі популярно-наукові виклади: О. Бачинський: М. Грушевський як громадянин. Закарпатська Україна перед і по війні. А. Букеда: Технічні винаходи в XX. ст. І. Вербяний: З життя мурашок. І. Декайло: Японія, країна квітів і дітей. Гр. Дрогомирецький: Далекий Схід (Японія і Китай). Ю. Каменецький: Що таке нація? Чи пити і курити? Алькогольне питання в образах. В. Ратич: Визначні українські письменники. І. Тарапцук: Грецька культура в образах. М. Угрин: Юрій Федькович — співець Буковини. У. С. С. на Україні: Т. Шевченко. Мец. Р. Шепкірик: Про відложення селянства. Хомінський: Коваччина. — Крім цих рефератів члени Уч. Громади виголошували ще реферати в Союзі Українок, на анкетах рідношкільних в Рогатині і в повіті, на бібліотечнім курсі філії Просвіти, по Кружках Р. Ш. в повіті. — Члени Уч. Громади беруть активну участь у культурно-освітніх та економічних установах Рогатина; є головами цих товариств або входять в склад виділу. „Учит. Громада" має у своїй управі читальню для членів, де майже вся національна українська преса має архів та наукову бібліотеку (щойно в початках).

К.

Акційна Спілка для будівельного промислу,
раніше Іван Левинський

подає до відома акціонарів, що **дивіденду по 1.00 зол. від акції** за зложенням купону Ч. II. виплачує каса **Кооперативного Банку „Дністер"**

1403 1—3 УПРАВА.

З життя українців у Брні Моравськім.

6 квітня ц. р. влаштувало Чехословацько-Українське Обєднання при співучасти українських товариств у Брні концерт у честь 100-их роковин О. Ю. Федьковича. На програму свята, яке відбувалося у великій концертовій салі „Бесідного" дому — багато прикрашеній зеленю та прапорами — українським та чехословацьким, склались: а) Український муж. місцевий хор під управою дириґента інж. Вол. Франтека, який посвятив немало часу та праці на його підготову. До мистецького рівня піднесли цей святочний вечір шановні наші мистці-гості, що своєю безкорисною участю піднесли рівень свята у честь великого гуцульського „Соловія", і показали чужинцям нашу прекрасну народню музику. Були це проф. Богдан Бережницький та п-і Дарія Карановичева з Відня, п-і Анда Остапчук-Науменко з Нітри (Словаччина). Їм усім належиться за це велика подяка! Мистецьку гру проф. Б. Бережницького та п-і Дарії Карановичевої в першій половині концерту просто зі салі передала радіостація Брно. П-і Анда Остапчук-Науменко знана оперова співачка з ужгородського театру, після пісень В. Барвінського, Н. Нижанківського та Людкевича відспівала народні пісні, між ними кілька характеристичних гуцульських. Гарне враження зробив коротенький чеський реферат гімн. учителя Руд. Кучери, який подав огляд з життя та творчости О. Ю. Федьковича.

Публика вийшла з концерту з якнайкращим враженням, а українська кольонія та декількох приятелів-чехів провели решту вечора при спільній вечері за гутірці з милими гостями.

На другий день виїхали вони на прогульку з гостями-мистцями з Відня до відомих переч „Мацохи", а 7-го ц. м. п-і А. Остапчук-Науменко відспівала репертуар з наших пісень до брненського радія.

З життя українських установ у Тернополі.

Руханковий вечір „Сокола".

Заходом членів Т-ва „Сокіл" у Тернополі відбувся дня 14. ц. м. Руханковий Вечір в салі Міщанського Братства. Програму вечора виповнили вправи побратимів на поручу, ритмічні вправи сестер, вправи доросту на коні, вежі побратимів і доросту, виклад д-ра Теодора Мисюка, лікаря і заст. голови „Сокола" про „Значіння руханки для людини", рецитація доросту з зазивом вступати в ряди руховиків і живий образ: мет опісами.

До вправ і на перервах концертувала дуже вдатно орхестра дутих інструментів із Березовиці Великої.

Всі точки програми старанно приготовано і виконано так, що зібрані з великим зацікавленням слідкували за ходом вправ і численними рясними оплесками висказували своє вдоволення.

Всюди цікавляться вихованням тіла, признаючи йому велику вагу для народу, цікавляться осягами на цьому полі і на таких вечорах публика виповнює всі місця. В Тернополі, на жаль, між видцями була сама молодь, а зі старшого громадянства не було навіть десятки осіб. Не прийшли на цей вечір ані державні ані приватні урядовці, не прийшли ані адвокати ані священики, не було теж купців, промисловців, ремісників ані рільників-міщан, хоч їх діти впрвляли, а найдорожче місце на салі коштувало 1.50 зол. Очевидно, що при таких обставинах мусіло товариство вдоволитися моральним успіхом, бо матеріяльно понесло страту

Така страшна байдужість старшого громадянства в Тернополі до всього організованого життя взагалі, а до сокільської організації зокрема не істнує ніде на світі, і ніяким чином не може причинитися до піддержання цього життя, але навпаки причинюється до його занепаду. Крайня пора отямитися і пригадати собі, що без моральних і матеріяльних жертв кожного члена суспільности нема і не може бути ніяких здобутків.

Учасник.

ВСІ ДІТИ на селі і в місті читають:
„Світ Дитини" і „Діточу Бібліотеку"
Цілорічні передплати по 5 зол. висилати на адресу: **Львів, вул. Зіморовича 3.**

З найліпших найдешевші і свої рідні це **ПАПЕРЦІ і ТУТКИ**
150 шт. за **30** гр. **„КАЛИНА"**
Фабрика в Тернополі. — Фабричний склад: Львів, ул. Бляхарська 11.
Можна дістати в кожній крамниці!

Свято замарстинівської дільниці.

РУХАНКОВИЙ ВЕЧІР СОКОЛА V.

В суботу 13. ц. м. відбувся у салі чит. „Просвіти" в Замарстинові руханковий вечір, улаштований „Соколом V." у Замарстинові.

Вечір зачався живою картиною. На малій сцені станули чети соколів, сокілок і доросту. З молодих дужих грудей добулася пісня. Соколи на „позір" співали свій гимн.

Після того В. Козачок виголосив промову-реферат, в якім підкреслив значіння фізичної культури та ролю Сокільства у національних змаганнях.

По рефераті відбулися вільноручні вправи мужчин. Виступали чотири соколи. Коли дивишся на кремезні, дужі постави і бачиш, з якою грацією виконують вони рухи — розумієш, у чому значіння тілесного виховання. Вправи побратімів були без закиду. Жіночі вправи з віночками захопили публику. Може тому, що вправляли вони у мальовничих сокільських одностроях та, що всі чотири одна в одну були гарні. Вправи доросту внесли бадьорість, радість. Було їх дванацять дівчат. Це насправді була зворушлива картина, коли 9-літня дівчинка переводила на сцені впоряд зі своєю малюсенькою четою. Тим більше, що дрібненькі рядовички виконували прикази без закиду.

Танки „Чумак" у виконанні побратимів та „Катерина", яку відтанцювала шістка, були теж гарні та викликали велике задоволення на салі.

Декламація п. Ярослави Демцюх, виголошена з темпераментом та рецитація Е. Лазора були мистецькою ілюстрацією для реферату В. Козачка.

Свято закінчили національним гимном.

Замарстинівське громадянство, що вщерть виповнило салю, розходилося домів з помітним задоволенням. Товариство тої дільниці „Сокіл V." здало звіт зі своєї праці. І виявилося, що замарстинівські соколи зразково працюють над собою. Може дещо можна було ще ліпше виконати, але треба взяти на увагу, що та сама молодь працює ще теж і в інших дільницевих товариствах.

Підготовою свята займалися заст. гол. С. V. п. М. Пузяк та нач. О. Шевчук.

Е. Ч.

Ревеляції з нашого минулого

п. н.

Сторінки з мого життя

Д-ра ЕВГЕНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

можна дістати у Видавничій Спілці „Діло".

Ціна зол. 1·90, порто 30 сот.

ВЕНІЗЕЛЬОС У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 19. 4. ПАТ. Нині приїде сюди Венізельос з Турину.

КООПЕРАТИВНА ПЕКАРНЯ

Золотий Колос

поручає ріжнородне і добірне печиво на ВЕЛИКОДНІ СВЯТА: пасхи і баби. Замовлення: Львів, ЯНІВСЬКА 77. 1398 1—4 Телефон 292-17.

Нарада кн. Штаремберґа з Мусолінім.

РИМ, 19. 4. ПАТ. Мусоліні відбув нині з віцеканцлером Австрії кн. Штаремберґом довшу нараду.

Виступають з Леґіону Молодих.

ВАРШАВА, 19. 4. ПАТ. Члени кола сеніорів Леґіону Млодих прем. В. Славек, колишній міністер Я. Єнджеєвич, К. Світальський, мін. В. Єнджеєвич, С. Старжинський, Т. Шецель, мін. Зиндрам Косцялковський і полк. Ульрих виступили тому, що організація не вив'язалась зі своїх виховних завдань. Підписані стверджують у листі до Головної Команди Леґіону Млодих, що орґанізаційні методи Леґіону Млодих далеко відбігли від устійнених моральних та ідейних основ.

Обіжник міністра до шкіл у справі конституції.

ВАРШАВА, 19. 4. ПАТ. У звязку з заповідженням оголошення конституції міністер освіти видав обіжник до всіх шкіл, щоб по оголошенні конституції молодь зійшлась по школах і її вияснили значіння цієї події.

—o—

52 повстанців перед судом.

САЛЬОНІКІ, 19. 4. ПАТ. Воєнний суд оголосив присуд проти 52 повстанців. Двох засудили на безречинцеву вязницю, одного на 15 років, одного на 10, одного на 9, одного на 7, одного на 6 років і всіх здеґрадували, 18 підсудних засудили на кару від 6 місяців до 5 років вязниці. 27 підсудних уневиннили.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— В Оснабрік розвязали орґанізацію католицької молоді, якої члени знищили домівку націонал-соціялістичної молоді у Лінґен.

У поїзді між Ако і Гайфою дійшло до бійки між арабськими і жидівськими робітниками. Сімох жидівських робітників ранили, поліція арештувала 22 арабів.

— Тільки деякі засуджені у мемельськім процесі внесли апеляцію. Апеляційна розправа відбудеться у половині травня ц. р.

— Поліційний самохід переїхав в одній місцевости в СССР якогось прошака. Виявилось, що це був брат Распутіна.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

В останній хвилині наспіла до нас сумна вістка, що в Празі померла 8. квітня ц. р. **Емілія Горбачевська,** дружина професора і ректора університету **д-ра Івана Горбачевського.** Похорони відбулися 11. квітня ц. р. В. Їй П.!

—o—

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше** в моїм дентистичнім заведенні від 9—1 і 3—6, в неділі і свята від 9—10, Львів, Сикстуська 17. — **Насс.** 725 1-

— **Робітня футер Юліяна Глушевського,** Львів пл. Капітульна 3, І. пов. тел. 54-46. Приймає футра до перехову на літо. 1138

— **Маґазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущини 3, поручає: коцдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 6-100

— **Д-р Бабій,** стоматольоґ-дентист, переніс ординацію на вул. Академічну 14 І. п. 1395 2-3

— **Мін. жив. Черче.** Ресторан і данцінґова саля „Палатка" з новими клюбовими і бріджовими кімнатами та пансіон „Роксоляна", перебудований на модерний зразок, відчинені для Впов. Гостей-лікуванців з днем 1. травня 1935. Дешеві ціни, вибагливий харч, та метка служба дають запоруку вигідного лікування. Зголошення приймає інж. Ю. Ніжанковський, Черче, пов. Рогатин. 1397 1-3

— **Представники українського виробництва і торгівель, приступайте масово до акції „Провірних Бльочків" Рідн. Школи!** Досі приступили вже отсі підприємства: Такт, маг. взуття, Ринок 43; Арс, шевська робітня, Зибликевича 4; Шевська робітня укр. інвалідів, Софії 25; ресторан „Вітаміна", Косцюшка 3; харчівня Дм. Дружбяка, Ринок 40; кравецька робітня В. Хомина, Домініканська 11, фризієрські заведення: Кутковський, Сикстуська 14 та Кузик А., Гродзіцьких 4; Золотий Колос, Янівська 77 та будка Страґань „Якір", Ринок; „Нова Фортуна", Хордецького 23; овочевий базар „Мекка", Руська 3; Лотос, перфумерія і ґалянтерія, Сикстуська 21; склярня і оправа образів Стельмаха В., Коперника 22; церковна штука „Достава", Ринок 43; Українська ґуртівня С. Герасимовича, Бляхарська 14. В тих підприємствах і торговлях повинні українці полагоджувати всі свої закупи. Окремі громадяни платять тут такі ціни як усюди й завжди. Але від тої суми, що її дали вони вторгувати, одержить Рідна Школа кожного місяця умовлений відсоток на потреби приватного шкільництва РШ. Вистане при закупні тільки звернутися до купця з вимогою: „Прохаю дати на заплачену суму відривок з бльочку РШ." Тим самим ви вже сповнюєте свій громадянський обовязок і причинюєтеся до піддержки Рідної Школи. Тільки трохи послідовности, а Рідна Школа одержить великі суми. Цікаво, хто викажеться до кінця травня ц. р. найбільшим числом таких відривків з бльочків РШ.?

— **Вже в неділю йдемо до цирку.** В неділю, 21. ц. м. львівська публика побачить у цирку Станевських нову, справді революційну програму м. і. з таємною міс Окультою та бравуровим мотоциклістом. Цирк Станевських має устійнену марку в краю і за границею та що року захоплює нас добором досконалих програм, так що найвибагливіший бувалець відноситься до нього з найбільшим признанням. Як довідуємось, теперішня програма цирку Станевських має бути найкращою зі всіх дотеперішніх, стільки в ній величавих тресур, акробатики та інших атракцій в ділянки циркового мистецтва.

— **Чи товмацький повіт буде знесений?** Станиславівське воєвідство вислало до м-ства внутрішніх справ письмо з вияснениям на скасування староства в Товмачі. Це внесення стоїть у звязку з великими видатками тамошнього повітового виділу, що досягли суми 200 тисяч зол. річно. В останньому часі воєвідство звеліло повітовому виділові зредукувати видатки на 25 прц. Тому що повітовий виділ цього не зробив, воєвідство вислало до Варшави письмо з повищим внесенням.

— **Пневматична комора у Львові.** Найновішою і дуже важною добичею медицини є новий спосіб лічення при помочи розрідженого та згущеного повітря в спеціяльних пневматичних коморах. Таке лічення стосується до ріжних хороб: астми, дихавиці, деяких олегочних катарів, деяких хороб серця і ріжних хороб переміни матерії, як артретизм, звапнення посудин, цукрова слабість і т. п. Комори мають вид звичайних кімнат, як це бачимо на клініках або в лічницях. В Німеччині мають таких комор 14, в Чехословаччині 3. В Польщі повстає щойно тепер перша пневматична комора, яка буде побудована у Львові за Личаківським парком. Нова спеціяльна лічниця принесе багатьом хорим велику поміч, якої вони в своїх тяжких не могли до тепер ніде найти.

— **Відгомін вбивства міністра Перацького.** У варшавському городському суді відбулася розправа проти студентки Янини Ґальот, якій акт обвинувачення закидав поширювання фальшивих вісток. У червні м. р. поліція придержала обвинувачену на вулиці й відібрала її течку з відозвами, в яких сказано було, що то жиди вбили мін. Перацького та що вбивники відомі. Обвинувачену засудили на 2 роки вязниці та сто зол. кари.

— **Італійський страйк в „Ґазеті Поранній".** Львівська „Ґазета Поранна" бореться з фінансовими труднощами. В тижні двічі не видрукувала провінціонального накладу, а в пятницю 19. квітня не появився цей часопис уже взагалі. Причиною того є італійський страйк 18 складачів і машиністів, із яких 14 не покидає залі машин. Страйкарям принесли харчі їх родини.

— **Масове вбивання коней.** Нужда села спричинює ріжні несподіванки, які можуть мати дуже прикрі наслідки перш усього для самого рільництва. До таких проявів сучасного лиха належить сумне явище нищення коней у хліборобів кожушничим промислом. Користаючи з тяжкого положення села, ріжні гандлярі закуповують по селах шкірки з новонароджених жеребят і висилають їх до міста, де виробляють з них досить дорогі жіночі футра. Дуже часто купують ті гандлярі навіть жеребята, які мають щойно прийти на світ. Наслідком цієї несовісної спекуляції стан коней по селах зменшується дуже скоро, а якщо така „господарка" потреває довше, то її наслідки можуть бути дуже прикрі. В тій справі, важній не лише для села, але і для краю, повинні забрати голос передовсім хліборобські орґанізації та звернути увагу міродайних чинників на це сумне явище. Контролю легко перевести, бо влада має точну евіденцію, з другої сторони закон забороняє вбивати жеребята, які є здорові і придатні до хову.

— **Студенти теольоґії покинули гр. кат. обряд.** З третього року дух. семинарії виступив, як повідомляє „Гр. Голос", студент Михайло Винницький, родом з Коритник і зголосив у старостві, що виступає зовсім з греко-кат. церкви. Староство приняло це зголошення без перепон. Винницький є москвофілом.

Елеґантні Пані
купують наймодніші плащі, костюми, сукні тощо у відомої фірми
Й. Посамент 1401 **Львів, Академічна 2** 1—1

— **Обезпечальня не відповідає за лікарів.** В апеляційному суді у Львові запав присуд у процесі спадкоємців мулярського робітника Антона Скрабка. Вони заскаржили Суспільну Обезпечальню, домагаючись 50.000 зол. відшкодування за його смерть, тому що лікарі обезпечальні не перевели негайно операції кишки, наслідком чого пацієнт умер. Суд першої інстанції відкинув позов. Спадкоємці відкликалися до апеляційного суду, який рішення першої інстанції затвердив. Апеляційний суд станув на становищі, що Суспільна Обезпечальня обовязана тільки дати обезпеченому лікаря, а як це сталося, всяка дальша відповідальність відпадає. Позовники відкликалися тепер до найвищого суду.

— **Львівська хроніка.** Щоб упорядкувати зверхній вигляд міста, будівельний уряд маґістрату рішив збурити одну поверхову рудеру при Краківській площі, велику муровану стайню при вул. Зеленій і старі реставраційні павільони в городі Костюшка. — Львівська палата адвокатів скреслила зі списку адвокатів д-ра Леонтія Хомицького наслідком судового присуду за спроневірення. — В головному шпиталі вмер 11-літній Мечислав Коверко, що зазнав тяжких ран від експльозії гарматнього стрільна. — Підкопом дісталися злодії до крамниці Й. Вурцля при вул. Як. Германа ч. 6 та забрали споживчих артикулів вартости 1.000 зол. Поліційна стежа їх сполошила й вони покинули добичу на вулиці, а самі втікли. — Поліція уладила в пятницю в середмісті облаву на передсвяточних злодіїв і арештувала їх кільканацять.

— **Краєва хроніка.** У складі порцеляни Штатера і Цаймера в Станиславові скоївся з невідомої причини в ночі вибух, що знищив багато товарів. — В Луцьку помер Шулім Каган, що прожив 120 літ. Старець державcя до останньої хвилини добре. — В Ярославщині переведено вербунок до таборів праці і коло 100 молодих людей, переважно селян, знайде після свят працю при публичних роботах.

— **Трамвай потаніє,** але у Варшаві. Управа того міста рішила обнизити вже з днем 1. травня ц. р. ціну білету з 25 сотиків на 20 за переїзд в одному напрямі. У звязку з тим наступлять теж зміни у знижкових оплатах. У Львові покищо про якесь подешевіння трамваю не чувати.

— **З Польщі.** В Гороші під Білостоком помер польський музик і композитор проф. Луціян Марчевський, відомий м. і. з музичних ілюстрацій до театральних пес. — Проф. Пікар, відомий зі своїх летів до стратосфери, приїде до Варшави, щоб оглянути бальонові заведення. — В Катовицях підчас військових вправ у фаховій школі одна куля попала в учня Ельврика Квасняка, якого в безнадійному стані відставлено до шпиталю.

— **Повінь в Наддніпрянщині.** З Києва повідомляють, що від кількох днів виступили води з Дніпра. Рівень води піднісся на 5.70 м. Води залляли острів Труханів. З місцевости Слобідки виселено 640 осіб. З затопленими оселями вдержується комунікація човнами.

— **Поворот зими.** В північній Росії лютилася в останніх днях велика сніговія, що поперервала телеграфічні дроти і припинила комунікацію з Ленінградом. Над очищенням залізничих шляхів зі снігів пущено в рух робітничі бриґади з плугами. Від снігів обнизилася температура навіть в Польщі, особливо в північних воєвідствах. Одночасно настали холоди в цілій Европі. В Карпатах і Альпах упали великі сніги. У Швайцарії лявіна засипала 15 туристів, з яких три згинули. В північній Італії настала зима. Впали сніги до пів метра завгрубшки. Ціла Рівієра приняла зимовий вигляд. В Ліворні шаліла страшна завируха, що знищила всю ростинність. Великі сніги впали в Трієсті. Такої зими в половині квітня не було в Італії від 44 веснд[illegible].

— **Смерть за крадіж ордеру.** Суд у Ленінграді розглядав справу якогось Петрова, що вкрав орден Червоного Прапора. Большевицькому судові видалось це таким злочином, що засудив Петрова на розстріл, який зараз виконано.

УКРАЇНСЬКІ ПЛИТИ
„Сирена — Електро“
виконання хору „Сурма“
є атракцією теперішнього сезону.

— **Ріжні вістки.** За останній тиждень ввезли до Злуч. Держав золота більш як на 34 міл. дол., — попереднього тижня на 6 міл. — Англія вивезла в березні цього року на 40 міл. фунт. ст. товару, а ввезла на 60 міл. — До Москви виїжджає чехословацька звіяційна комісія, щоб нарадитись, як наладнати постійні переїзди літаків між Совітами і Чехословаччиною. — Британський уряд рішив вибудувати радіостацію в Палестині. — Спілка німецьких фабрик „Фарбенндустрі“, що виробляє теж отруйні гази мала за минулий рік 565 міл. доходу. — Відомий американський летун Уайлі Пост уже втрете пробував перелетіти віддаль між Тихим і Атлантійським океаном через стратосферу. — Арештували у Берліні шайку ґанґстерів, які давали подружі оголошення до часописів, відбирали від них гроші і вбивали їх. — Жінка Герінґа, артистка Еммі Зонеман, покидає сцену; востаннє виступить вона в день уродин Гітлера 20. квітня як Мінна фон Барнгельм Лессінґа.

— **Поправки.** У фейлетони про „Франціцішка Духінського й українську справу“ попала низка помилок, з яких більші треба так справити: в ч. 96, 2 шп. р. 35 здолу **„Dudzińskiego“ на „Duchińskiego“**, р. 31 „однаковою дбайливістю“ на „з однаковою дбайливістю“, р. 22 „засібах“ на „засобах“; в ч. **97**, с. 4, шп. 2, р. 40 здолу „Антоні Гіллер“ на **„Агатон** Гіллер“, с. 5, шп. 2, р. 16 здолу „Італії“ на „Італії, **Швайцарії**“; в ч. **98**, шп. 2, рр. 25 і 22 здолу „киянина“ на „Киянина“; в ч. **100**, шп. 1, р. 17 здолу „Буб би“ на „Був би“; в ч. **101**, шп. 2, р. р. 35 **„Kathastrophe“ на „Katastrophe“**, р. 6 „переслідуванних“ на „переслідування, шп. 3, рр. 2—1 „принесе... в історію“ на **„внесе...** в історію“. У статті „Від незалежництва до опортунізму“ в попередньому числі треба справити на с. 2, шп. 1, р. 57 знизу „Наддніпрянщини“ на **„Наддністрянщини“**, р. 10 „був даремний труд“ на „був **би** даремний труд“. Цілком попсовано текст думки про Костомарова (р. 23), що „одідичив по батькові **нервовість. При слідстві за участь у Братстві Костомарів** заламався.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

ДЕРЖАВНІ ПОХОРОНИ ДЛЯ ПСА.

Шістнацять священиків проводило цими днями на вічний супочинок... пса. Було це в Токіо. Пес звався Гашіко і знали його всі. Він був національним героєм. Не мав він за собою ніякого геройського подвигу ані на полі битви ані на морі. Його історія простіша, більш — коли можна так висловитись — людська. Його пан звався Гідесабуро Уено. Цей визначний лікар їздив щодня до своєї клініки залізницею; його проводив завсіди вірний пес і чекав на нього на стації ввечір. Одного дня пес чекав надаремне. Його пан не прийшов більше. А всеж минали дні, місяці, роки — пес виходив точно в тій самій годині, на те саме місце зустрічати свого пана. Так чекав він на нього 10 літ, аж сам раз упав неживий на двірці. За тих 10 літ він став славний у цілій Японії. Його історія ввійшла до читанок як приклад, який треба наслідувати. Минулого року поставили йому памятник. Вдова д-ра Уено дістала в день, коли пішла звістка по краю, що вірний Гашіко, не живе, тисячі квітів. Гашіка поховали в одному гробі поруч свого пана. З погляду наших европейських звичаїв, така пошана для пса — дивогляд, хоч у ньому велика, здорова, модерна нація віддавала пошану одній з найкращих людських прикмет — вірности.

Дописи.

ЗАЛІЩИКИ.

Свято в честь М. Грушевського. В неділю, 14 квітня ц. р. відбулося в Добрівлянах, пов. Заліщики, свято в честь Михайла Грушевського, влаштоване місцевим громадянством. На свято прибули не тільки місцеві громадяни, але деякі і зі сусідних сіл та д-р Р. Стефанович, б. сенатор В. Бараник з родиною і дир. Гандзюк зі Заліщик. Свято відбулося у просторій салі читальні „Просвіта“. Зачалося воно відспіванням місцевим хором пісні „Ой Морозе, Морозенку“, після чого вступну промову виголосив посол д-р Степан Баран, а опісля відповідний реферат д-р Гурко, адвокат зі Заліщик. Свято закінчено відспіванням національного гимну.

БРІДЩИНА.

Т-во „Луг“ у Лешневі в 10-ліття Лугової Організації. В 10-ліття оснування першого „Луга“ зібралися наші луговики в числі понад 60 у читальні рано, звідки пішли до церкви на Службу Божу. В церкві стояли ввесь час на „позір“. Вечором відбулося свято. Реферат про Лугову Організацію виголосив голова „Луга“ у Лешневі В. Домбровський. Дальше були деклямації: „Плач Ярославни“, „Іван Підкова“, „Мені тринацятий минав“. Хор під проводом В. Дудчака відспівав кілька пісень, а аматорський гурток відіграв відповідну виставу. На закінчення свята відспівали всі луговий гимн.

Кружки **„Сирена Електро“**
та інші продає електротехнічний склад
ЕКО, Львів, Сикстуська 29, тел. 203-30. 2—6

БРОДИ.

Вистава рідного промислу в Бродах. Заходами складниці Повітового Союзу Кооператив у Золочеві і Народньої Торговлі в Бродах улаштовано в Бродах в днях від 7. до 12. квітня ц. р. виставу виробів рідного промислу в піднаймленій великій салі „Музичного Товариства“. По Службі Божій в неділю 7. квітня ц. р. в год. 12 в пол. відкрив виставу змістовою промовою дир. Центросоюзу п. Мартюк. Виставу відвідали мешканці Бродів і з сіл повіту, головно в понеділок у ярмарковий день та молодь місцевих шкіл. На салю впускали відвідувачів партіями і коло кожного станку фірм представники давали пояснення про вироби та осяги в їх поширенні. До зразкового порядку на салі і пояснень причинився немало п. Юрій Говорун (старий невтомний кооператор з Вел. України), службовик складниці П. С. К. у Бродах. Дирекція складниці П.С.К. п. Чубатий і Фрондзей доложила всіх старань, щоб зразково улаштувати виставу. Прикрасою вистави був як все змістовний і оригінальний станок фабрики паперців і туток „Калина“. Крім промислових виробів — були заступлені на виставі і ручні роботи пань з Бродів й околиці, які хапали за очі красою народнього мистецтва. Гарні були станки фірм „Сільва“ (модерний), „Елеґант“ О. Левицька і Ска, Бібльос, Пасічнича Спілка, Центросоюз, Фортуна Нова, Маслосоюз, Кір, Дендра, Міка, Луна; Н. Т. і інші.

Д. К.

—o—

СПОРТ.

КРАЄВЕ МИСТЕЦТВО В БІГУ НАВПРОСТЕЦЬ.

Недільні змагання за краєве мистецтво бігу обнимають біг мужчин навпростець на просторі 4.5 км. і біг жінок на просторі 1 км. Є це змагання, що розіграються в терені природнім. Завданням цих змагань є виказати не тільки фізичну справність змагуна в бігу, але і його інтелігенцію. В більшій мірі, ніж в інших бігах, змагун мусить дати доказ скорої орієнтації, зарадности та вмілости пристосуватися до кожного терену. З огляду на це суспільне значіння біг цей висувається на чоло всіх змагів і в цей спосіб оцінюють його народи, що дбають про розвій фізичної культури у себе.

Організація і переведення таких змагань не уявляє собою великих труднощів, навпаки: змаг цей не вимагає ні площі ні приладів і може відбутися в будьякім терені.

У нас змаг цей знайшов належне зрозуміння в спортових кругах, а краєвий біг навпростець має вже і свою маленьку історію. Від чотирьох літ розіграються ці змагання за мандрівну нагороду. В першім році (1932) утворення цієї нагороди здобув її Сліпко з клюбу У. С. С. В 1933 р. здобуває її Савчак Микола зі стрийського „Сокола“. Мин. року здобув цю нагороду Добрянський з львівського „Плаю“.

На цьогорічнім старті стрінуться усі ті першуни з попередніх літ, а можливо, що край, передовсім Стрий, пришле своїх представників, щоб боротися за належне їм місце.

(аб)

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА МОВА. Зміст 4-го (28) числа: І. Огієнко: Методи вивчення складні: описова, порівняльна, історична. Є. М. Гнатишак: Артизм творів Степана Рудницького. І. Огірчишак: Новотвори в сучасній українській мові. І. Огієнко: Сучасна українська літературна мова. С. Черкасенко: Наша твердиня, поема. З. Пора останнія. „Пригоди молодого лицаря“, роман. А. Зелений і Д. Петрів: До українського вчительства. П. Кригоносюк: Психофізіольогія мови. Дід Ог'в: Граматика малої Лесі: десята частина мови — частка. І. Огієнко: Етимольогічно-семантичні нариси: сумний — смутний, троянда, сизий, допіру. Дописи Прихильників рідної мови. Українська мова в Канаді й Америці. Розділ для самоуків і дітей: „Рідне Слово“. Початкова Граматика укр. літературної мови. — Адреса „Рідної Мови“: Варшава IV, ул. Стальова 25 м. 10. Передплата річна 6 зол., піврічна 3 зол., чвертьрічна 1.60 зол.; за границею в Европі 9 зол., в Америці 2 дол. річно. Нові предплатники, коли того бажають, дістають „Рідну Мову“ від 1 числа: Річник І (без 2 і 3 числа) 5 зол.; річник II — 6 зол., оправ. 7.50 зол.

УКРАЇНСЬКИЙ АГРОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК, чвертьрічник під редакцією інж. д-ра Евгена Храпливого. Львів 1934. Р. І. кн. 4. Зміст: Система конюнктуро-творчих факторів — проф. М. Добриловський. Упорядкування хліборобського ринку приносить ощадности для народнього господарства — д-р Г. Вольф. Реформа хліборобського кредиту — інж. І. Лаврук. Підкарпатські потасові солі в світлі нових дослідів — інж. С. Пастернак. Дальші висліди контролі молочности в селянських господарствах — інж. д-р М. Холевчук. Початки організації збуту беврог у Сх. Галичині — о. А. Пеленський. Вплив часу саджения чи погоди на розвиток лісових культур? — проф. Б. Іваницький. Реферати та рецензії. Міжнародні С. Г. організації, конгреси, наради. Записник нашої агрономічної праці. Ріжне. Оголошення. Ціна цієї книжки 3 зол. Адреса: Львів, Ринок 10, II.

ЖИВАЯ МЫСЛЬ, карпаторусскій журнал политики и культуры. Прага — декабрь 1934 і январь-февраль 1935. Р. Ч. 6, 7—8.

КОМАР, Львів, 21. квітня 1935. Р. III. Ч. 16.

—o—

Виказ жертв

на допомогу хорим дітям голодуючої Яворівщини.

Жертви зложили в зол.: Їх Ексцеленція Митрополит Шептицький 100, Старанням Братства Божої Матері Неуст. Помочі при греко-кат. парох. церкві ОО. Редемптористів в Ковлі 35, СС. Василіянки з вул. Потоцького у Львові 10, Інж. В. Гериак, Ченстохова 30, С-ка „Єдність“ у Чорткові 20, Святоіванська Лавра ОО. Студитів у Львові 2 зол. По 5 зол. зложили: Уряд парох. Липовиця, А. Ліськевич, І. Громницький, М. Панейкіна, О. Павлюхова, п. Р., Ф. Возьний, М. Кривяк, Рибальчикова, С. Ґалан, А. Кулиняч, Ходорів; По 10 зол. зложили: В. Калинович, М. Балаким, Й. Вишиванюкова, Коломия, О. Кузьмович Соколівка, А. і С. Підгородецькі Рогатин, А. Дембіцька Заліщики, М. Созанська Судова Вишня. По 4 зол. зложили: П. Чубатий, Й. Віханська Гумниська. По 3 зол. зложили: Е. Шаркова Ковцевич, І. Матлюк, Я. Чайковський, Л. Вишух Синевідсько В., Г. Оленюкова Яремче. По 2 зол. зложили: Б. Іверко, І. Чайковський, В. Несторович, С. Тисовичева, М. Білик, О. Яремко, Нападієвич, О. Пеліх Миловане, М. Яцунчакова Синевідсько Вижне. По 1 зол. зложили: Т. Білецький, М. К. (і черевики), Николишин, В. Боровик. Збірна жертва 12.20. (Діти дітям): Люба і Богдан Конради Радошичі 2 зол. і кличуть інших дітей складати жертви хорим сестрам і братчикам Яворівщини. Всі ці жертви відіслано негайно до Яворова до Секції Допомоги хорим дітям при Марійськім Т-ві Пань на руки голови п. Фільцової.

Всім Вп. Жертводавцям, що поспішили з допомогою хорій дітворі Яворівщини, підписаний Комітет складає сердечну подяку і побажання Божої ласки. Просимо ласкаво і надальше памятати про хору дітвору Яворівщини і в нагоди Христового Воскресення зложити для них бодай найменшу лепту. Ласкаві жертви просимо слати на адресу: Львів, „Достава“ вул. Руська ч. 20, а в одежі чи в натураліях у Яворові к. Львова п. Фільцова.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ХОРИМ У ЛЬВОВІ:

М. Білецька. А. Конрадова.

Допомога Лемківщині.

Зі збірок переведених українськими часописами й організаціями у Львові до дня 15. квітня 1935 р. одержали допомогу такі села в золотих: Святкова Велика пов. Ясло, на руки о. Дмитра Стуляка 100; Бортне пов. Горлиці, на руки о. Івана Булата 150; Фльоринка пов. Новий Санч на руки о. Василя Хробака 100; Маластів пов. Горлиці, на руки о. Павла Шуфлята 150; Завадка Римманівська пов. Сянік, на руки о. М. Жеплинського 200; Розтока Велика пов. Новий Санч, на руки Емиліяна Поливки 100; Свіржова Руська пов. Ясло, на руки Василя Судика 100; Мацина Велика пов. Горлиці, на руки Марії Бубняк 100; Устє Руське пов. Горлиці, на руки Івана Басалиги 100; Злоцьке пов. Новий Санч, на руки о. Івана Качмара 200; Перегонина пов. Горлиці, на руки Василя Костика 100; Гладишів пов. Горлиці, на руки о. Андрія Злупка 100; Крива пов. Горлиці, на руки о. Володимира Гайдукевича 100; Банниця пов. Горлиці, на руки Петра Феша сина Івана 100; Мушин пов. Новий Санч, на руки о. Івана Бугери 200; Лелюхів пов. Новий Санч, на руки Івана Костіва 150; Поворозник пов. Новий Санч, на руки о. Павла Ваха 100; Воловець пов. Горлиці, на руки о. Володимира Гайдукевича 100; Вірхня пов. Горлиці, на руки о. Андрія Злупка 100; Ждиня пов. Горлиці на руки о. Володимира Ардана 100; Ясьонка пов. Горлиці на руки о. Володимира Гайдукевича 100; Смерековець пов. Горлиці, на руки о. Василя Шевчука 100; Королева Руська пов. Новий Санч, на руки о. І. Височанського 100; Більцарева пов. Новий Санч, на руки о. Володимира Костишина 100; Конечна пов. Горлиці, на руки Прокопа Урбана 100.

У кількох випадках розділено допомогу не лише на ті села, до котрих вислано гроші, але також і на сусідні села, що належать до тої самої парохії. Допомогу розділювано дрібними квотами тим, які потерпіли від минулорічної повені і найбільше тої допомоги потребували. Крім вище наведених збірних допомог вислано ще зол. 100 на лікування хворих дітей з околиці Риманова через тамошнього лікаря і уділено дрібних особистих допомог на суму 140 зол.

Досі розділено разом 3.190 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Народній Театр ім. І. Тобілевича, під арт. пров. П. Стадника.

Судова Вишня:
20. IV. „Цілунок перед дзеркалом".
21. IV. „Залізна Острога".
22. IV. „Пепіна".
Зі Судової Вишні театр іде до Городка, де гратиме підчас Великодних Свят.

Великий Міський Театр.
Субота, 20. IV. Нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Субота, 20. IV. Нечинний.

Кіна.

ҐРАЖИНА: „Життя св. Тереси".
КАСІНО: „Цар царів".
КОПЕРНИК: „Цар царів".
МАРУСЕНЬКА: „Цар царів".

Закордонне радіо.

Субота, 20. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Симф. концерт, 18·15 „Парсіфаль" оп. Вагнера, **Брно** (325,4) 17·50 Весна у німецькій пісні, **Прага** (470,2) 15·55 Військ. орх., 17·10 Мурові пісні, 20·30 „Під яблуню" др. леґенда, муз. Сука, **Париж** (1648) 20·00 Вечір всячини, **Білгород** (437,3) 18·30 Соната оп. 13. на скр. і форт. Ґріґа, **Берлін** (356,7) 18·15 Муз. образки, 20·10 Вес. концерт, 22·30 Симфонія ч. 5. Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 15·15 Пісоньки, 20·15 Розривкова музика, **Кельн** (455,9) 13·15 Концерт, 16·00 Веселе пополудне, **Ляйпціґ** (382,2) 20·00 „Голяндець - скиталець" оп. Вагнера, **Мінхен** (405,4) 15·15 Нар. пісні Близького Сходу (мад., польські, рос.) — Шрайбер-Ройтер сопр., 18·30 Камер. муз., **Будапешт** (550,5) 17·30 Солісти (у прогр. Бетовенові сонати), 20·50 Концерт, **Мілянo** (368,6) 11·30 Легка музика, 21·00 „Гурандот" оп. Пучінія, **Рим** (420,8) 13·05 Легка музика, 21·00 Опера.

Неділя, 21. квітня 1935.

Відень (506,8) 11·35, 13·00, 22·20 Концерт, 17·00 Твори Конзака, 19·15 Септет ес-дур оп. 20. Бетовена, **Брно** (325,4) 16·00 Великодній хоровід, 17·30 Форт., **Кошиці** (2591) 17·55 Циг. музика, **Мор. Острава** (259,5) 19·05 „Сніґруст" фолькльористична сценка (муз. сп.), **Прага** (470,2) 7·30, 17·50 Концерт, **Париж** (1648) 14·15 Вес. авд., 17·00 Симф. концерт, 20·00 Великодний концерт (хор, солісти), **Білгород** (437,3) 13·15, 18·30 Пісоньки, 20·00 „Ле Драгон де Віляр" оп. Меляpта, **Ковно** (1935) 18·35, 21·00 Пісні, 20·20 Літ. музика, **Берлін** (356,7) 16·00 Веселі великодні мельодії, 19·00 Квінтет Шуберта. 20·00 Вок.-муз. концерт, **Кельн** (455,9) 18·15 Соната Д-дур Бетовена (скрипка, форт.), 20·00 „Викрадення зі Сераю" оп. Моцарта, **Мінхен** (405,4) 10·40 Камер. музика, 13·00 Муз. поранок, 18·05 „Нірнберґські співці" оп. Р. Ваґнера, **Будапешт** (550,5) 14·00, 21·30 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 17·00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 14·25 Симф. музика, 17·00 Опера або концерт, 20·45 Концерт із нагоди нaш. свята.

Львівське радіо.

Субота, 20. квітня 1935.

6·30 Ранішня авдиція, 7·50 Практичні вказівки, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні вістки, 12·05 Муз. Риш. Ваґнера з гр. пл., 12·55 Полудн. денник, 13·05 Концерт орхестри, 13·45 Польська морська торговля, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 VII. Симфонія Бетовена з гр. пл., 14·45 Чайковський: форт. тріо а-моль, оп. 50, 15·30 Техн. скринька, 15·45 Забуті великопістні пісні (муз., сп.), 16·40 Фейл.: Краківські актуальности, 16·55 Твори на віольончелю, 17·15 Смерть і воскресення вселенної, 17·30 Найновіші гр. пл., 17·45 Театр Уяви: авд. для ст. дітей „Полумячко" Сельми Лягерлеф, 18·15 Дзвони, 18·35 Огляд періодиків, 18·45 Поважна музика з гр. пл., 19·15 Памятні Великодні Львова, 19·25 Сільва рерум, 19·30 Форт. ресітал, 19·50 Паломництво по гробах і церквах, 20·00 Богослужения в Варшаві, 20·45 Музика з гр. пл., 21·00 Концерт орхестри, 22·00 Великодній фейлетон, 22·15 Вес. авдиція, 23·00 Легка музика з гр. пл.

Неділя, 21. квітня 1935.

8·30 Ранішня авдиція, 9·30 Богослуження та проповідь із Пельпліна, репортаж, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Діяльог між рецензентом і директором театру, 12·15 Свят. авдиція, 13·00 Театр Уяви „Пан Гельдтаб" Ол. Фредра (із А. Зельверовичем), 13·15 Веселе великодне яйце (свят. авд.), 14·00 Щось для кожного — гр. пл., 15·00 „Материнка" нар. авд. з Катовиць, 15·30 Концерт капелі, 16·00 „Богородиця" (словно-муз. авд.), 16·40 Фрагм. із Реймонтових „Мужиків", 17·00 Концерт, 17·35 Великодні звичаї, авд. для дітей, 17·50 Обичаєва авд., 18·35 Фейл.: Великдень Тольки Хмари, 18·35 Легка музика, 19·30 Польща бачена з літака, 20·00 Оперетові мельодії (орх., солісти), 20·55 Як працюємо, 21·00 Льожа Глумливців: Кухарки, 21·30 Концерт солістів (муз., спів), 23·30 Легка й танк. музика.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 19. квітня п. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла франко маґазин	2·75 зол.
1 л. молока	0·16 „
1 л. сметани	0·80 „
1 к. яєць	2·40 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 19. квітня п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята		за 1 кг.	2·50 зол.
Молоді кури	I. кл.	„	0·95 „
Старі „	„	„	0·75 „
Підгодов. індики	„	„	1·20 „
„ індички	„	„	1·40 „
Пантарки	„	„	1·50 „
Молоді голуби за пару			—·— „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ПОДЯКА.

Прибита тяжким горем, яке зіслав на мене Всевишній, забираючи мені Дорогого мужа **бл. п. Григорія Грозика,** почуваюся до обовязку зложити щиру подяку всім тим, які у важких хвилинах несли потіху у наші зболілі душі.

Передовсім дякую дуже сердечно Вп. Пані Шмериковській, яка ввесь час недуги несла чинну поміч і полекшу в наших терпіннях.

Відтак дякуємо Всеч. о. Шмериковському місцевому пароховi за відвідування покійника в часі його недуги, за останню потіху, з якою поспішив до нього, а також за провід у похороні і сердечне прощальне слово. Дякуємо теж Всеч. о. Золотому пароховi Делятина за ласкаву участь у похороні. Далі дякую Товариству кред. урядників і священиків у Львові за висилку делеґата в особі Вп. П. Д-ра Говиковича до участи в похороні і за виголошення прощальної промови.

Вкінці дякую всім Вп. Громадянкам і Громадянам Дори за віддання останньої послуги численною участю у похороні, а всім знайомим за переслані мені слова співчуття.

Дора, в квітні 1935.

Олена Грозик.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ванни, насіди, бадії поручає найдешевше Войтіх Заяць, Оссолінських 14. 4-10

Печатки кавчукові та металеві для парохіяльних урядів, читалень, кооператив та ін. виконує найдешевше Макс Ґлязерман, Львів, Сикстуська 19, телефон 215-03. 1358 2—12

Дешевий, соняшний покій і кухня, I. пов. електрика, вода. Богданівка, Орля 11. 1361 7—7

Спеціяльна вирібня ПІЖАМ, БОНЖУРОК, ДРЕССІНҐІВ, детайлічно по гуртових цінах. — **Руд-Стар,** Львів, Сербська 17. II. 1391 2—20

Вдова інтеліґентна, працьовита прийме посаду господині у священика. Прошу слати листи до Адміністрації під „Вдова". 1408 1—2

Фортепіян крижовий, ученика „Безендорфера" з причини виїзду продам за 500 зол. Академічна 24. I. пов. двері 9. від 3—7. 1407 1—3

Продам віллю — 6 кімнат з кухнею і 2 кімнати на піддаші зараз. Зголошуватися: інж. Володимир Дутка, Голуховського ч. 46. Станиславів. 1402 1—10

Продам положений за містом дім з великим городом, садом, будинки. Відомість Адам Пйонткевич, Бережани, вул. Шевченка, дім п. Гертманової. 1399

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХНІЧНО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Й. Браневського

Львів, Академічна 18. Телефон 237-53

Для П. Е. держ. Урядовців знижки і догідні умовини. 4/92

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим подаю до загального відома П. Т. Громадянству, що виступив я зі спілки веденої під фірмою Чорній і Беряк, Львів, Руська 3. Вкоротці подам адресу свого власного підприємства. **О. БЕРЯК,** приватне мешкання **Руська 3. I. пов.** 1364 2—2

АЛЬФОНС ДОДЕ.

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 1·— зол., з почтовою пересилкою 1·30 зол.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт. пересилкою 1.20 зол.

Увага!

Велика передсвяточна знижка цін на всякі матеріяли вовняні, шовкові й літні — у фірмі

Галицький Маґазин Новин

вул. ГАЛИЦЬКА ч. 15

Для приміру кілька цін:

Вовна шкоцька від	1·50	Сатина шовкова	1·35	Атлас постелевий	1·40
Вовна на сукні „	1·60	Eponge у найнов. взори	1·55	Полотно на простир.	1·25
Шевіоти англ. „	2·80	Сирий шовк	1·15	Пошевки мережковані	1·90
Вовна на плащі	5·—	Попеліна на сорочки	1·20	Простирала на ліжка	2·—
Вовна на комплети	5·50	Перкаліна кольорова	0·70	Обруси в метрах	1·90
Marocain в десен.	3·75	Полотно	0·55	Капи — обруси	2·50
Шовк блюзковий	2·60	Зефір сирий	0·55	Рушники купелеві	0·50
Перкалі	0·65	Димка на підштанці	0·65	Рушники вафлеві	0·28
Шовк штучний	1·—	Зефір пріма	0·70	Стирки до начиння	0·35
Marocain на шлафр.	1·20	Всип рожевий	1·05	Простирала під колдри	4·95

УВАГА: Великий вибір останніх новин на весняний і літний сезон.
При закупні товару від 5·— зол. даром білети до першорядних кін.
Замовлення з провінції виконуємо за почт. побранням.

Сирий біланс
Земельного Банку Гіпотечного С. А. у Львові,
на день 31. березня 1935.

Чинний стан: Каса і суми до диспозиції в Банку Польськім П. К. О. і Держ. Банку Рольн. 125.787.61. Валюти заграничні 48.349.47. Цінні папери: а) державні позички 87.294.78, б) заставні листи 31.283.20, в) акції 4.565.60. Консорціяльні інтереси 45.989.50. Краєві банки 84.045.43. Заграничні банки 29.863.87. Вексі 2.307.838.43, рахунки біж. (дебет. сальда) 534.490.11. Термінові позички 3,071.800.12. Належности з конверс. укладів 13.198.48 Дім 474.469.31. Ріжні рахунки 1,948.837.18. Кошти і т. п. 69.837.06. Відділи 205.421.04 Довготермінові гіпот. позички 215.722.72. Гіп. Провізіяне 31.909,99. Належности з титулу трансакцій девізових на термін. і репортових Разом Зл. 9,330.703.90.

Довжний стан: Власні капітали: а) акційний 5,000.000, — б) резервовий 232.309.65, в) інші резерви 27.870.21, г) амортизаційний 165.694.69. Вклади. а) термінові 806.133.47, б) à vista 1,119.259.53. Біжучі рахунки (кред. сальда) 405.346.03. Інкасові зобовязання 1.418.81. Реєскoнт 620 321.08. Дисконт акцептів Банку Акцептаційного 100.000.—. Краєві банки —.—. Заграничні банки 1.258.22. Гіпотечні вірителі —.—. Ріжні рахунки 356.154.89. Відсотки, провізії і ріжні зиски 135.796.73. Відділи 143.417.87. Заставні листи 215.722.72. Акцепти —.—. Зобовязання з титулу трансакцій девізових на термін. і репорт. —.—. Разом Зол. 9,330.703,90. 1400

Акційна Спілка для будівельного промислу.
раніше Іван Левинський.

РАХУНОК БІЛЯНСУ З ДНЕМ 31. ГРУДНЯ 1934 Р.

Активи: I. Маєток сталий: 1. Ґрунта зол. 56.021·60; 2. Будинки а) фабричні 89.757·22, б) мешкальні 15.508·85 — разом 105.266·07 зол.; 3. Урядження технічні 38.977·16; 4. Інвентар бюровий 937·60 зол. — разом 201·202·43 зол. II. Маєток плинний: 5. Готівка в касі 4.020·07 зол.; 6. Готівка в банках а) на рахунку біжучім 66.446·53, б) льокати 12.695·41 зол. — разом 79.141·94 зол.; 7. Папери процентові 3.600·00 зол.; 8. Римеси зол. 1.656·15; 9. Акції і уділи зол. 11.965·16; 10. Матеріяли а) сирівці 2.800·68, б) помічні і погінні 892·45 зол.; 11. Півфабрикати 946·60 зол.; 12. Готові вироби 5.407·24 зол.; 13. Довжники а) акціонарі з титулу кредитів фінансових 22·122·40 зол., б) відборці 1·062·15 зол., в) ріжні зол. 63.358·97; 14. Сумнівні належитости а) протестовані вексі 200·00 зол., б) належности в поступованні ревіндикаційнім 2.123·09 зол. — разом 196.296·90 зол.; 15. Спеціяльний перехідний рахунок ріжниць курсових 64.632·25 зол. Разом 462.131·58 зол.

Пасиви: I. Капітали власні: 1. Капітал закладовий 100.000·00 зол.; 2. Капітал запасовий 55.000·00 зол.; 3. Капітали резервові а) резерва спеціяльна 1.100·00 зол., б) еквівалент проданих ґрунтів 231.711·59 зол. — разом 232.811·59 зол.; II. Капітал амортизаційний а) сальдо з р. 1933 зол. 20.422·23 зол., б) дописано в р. справозд. 6.113·08 зол. — разом 26.535·31 зол. III. Капітал облігаційний: 5. Резерва податкова 8.788·95 зол.; IV. Зобовязання: 6. Незаплачені податки 1.079·92 зол.; 7. Ріжні вірителі 5.725·79 зол.; 8. Дивіденда за р. 1932 зол. 24·00; 9. Дивіденда за р. 1934 зол. 15·00 — разом 6.844·71 зол.; 10. Решта зиску з р. 1933 зол. 6.137·32; 11. Зиск в р. 1934 зол. 26.013·80 — разом 32.151·12. Разом 462.131·58 зол.

РАХУНОК ВТРАТ І ЗИСКІВ:

Втрати: I. Адміністрація а) загальна 18·787·11 зол., б) кошта фабрикації 1.591·99 зол. — разом 20.379·10 зол.; 2. Податки а) державні зол. 3.062·01, б) комунальні 1.118·94 зол. — разом 4.180·95 зол.; 3. Ріжниці курсові зол. 2.127·80 зол.; 4. Амортизація а) будинків 2.465·38 зол., б) технічного урядження зол. 3.647·70 — разом зол. 6.113·08; 5. Зиск а) решта зиску з р. 1933 зол. 6.137·32, б) зиск з р. 1934 зол. 26.013·80 — разом 32.151·12 зол. Разом зол. 64.952·05.

Зиски: 1. Відсотки зол. 11.716·13; 2. Наєм а) льокалів 20.813·83 зол., б) машин зол. 42.897·21, в) ґрунтів зол. 1.692·41 — разом 26.795·45 зол.; 3. Будинки зол. 11.641·88 зол.; 4. Інвентар зол. 5.632·66; 5. Інсталяції зол. 2.358·73; 6. Матеріяли зол. 294·88; 7. Ріжне зол. 325·00; 8. Зиск з р. 1933 зол. 6.137·32. Разом 64.952·05 зол.

Поданий біланс та рахунок втрат і зисків затвердили XIII. Звичайні Загальні Збори, які відбулися дня 17. квітня 1935 р.

УПРАВА:

Інж. Павло Дурбак вр. пп. Інж. Роман Колтунюк вр.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.